

i henhold til § 39, som om ulykkestilfældet var indtruffet den 1. april 1965. Som grundlag for beregningen anvendes en årsløn, der svarer til det rentebeløb, som er fastsat i henhold til stk. 1-3. I tilfælde, hvor krav i henhold til § 32 og § 39 rejses i medfør af §§ 46 og 47 i anledning af et før 1. april 1965 indtruffet ulykkestilfælde, finder tilsvarende beregning og regulering anvendelse, såfremt erstatningen fastsættes i form af rente.

Stk. 5. Reglerne i denne paragraf finder ikke anvendelse på forsikringer tegnet i henhold til §§ 55, 58, 59 og 74.

§ 2.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. april 1965.

Stk. 2. Invalditetserstatninger, der efter lovens ikrafttræden fastsættes i form af rente i anledning af tidligere indtrufne ulykkestilfælde, beregnes og reguleres, som om ulykkestilfældet var indtruffet den 1. april 1965. Det samme gælder ved beregning og regulering af erstatninger i henhold til ulykkesforsikringslovens § 39 til efterladte efter de i 1. punktum omhandlede personer. Som grundlag for beregningen anvendes den tilskadekomnes årsløn multipliceret med forholdet mellem et årslønsmaksimum på 11.750 kr., eventuelt reguleret på grundlag

af reguleringspristallet for oktober 1964, og det maksimale årslønsbeløb, der i henhold til lov nr. 96 af 25. marts 1959 og lov nr. 403 af 18. december 1963 var gældende, da ulykkestilfældet skete. Det fastsatte årslønsbeløb kan ikke overstige 16.500 kr., eventuelt reguleret efter bestemmelsen i ulykkesforsikringslovens § 44 A.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på forsikringer tegnet i henhold til ulykkesforsikringslovens §§ 55, 58, 59 og 74.

Stk. 3. Med hensyn til de forøgede udgifter, der i de ved lovens ikrafttræden løbende forsikringsaftaler opstår for de anerkendte forsikringselskaber på grund af denne lov, finder bestemmelserne i ulykkesforsikringslovens § 15, stk. 11, tilsvarende anvendelse. Socialministeren kan dog meddele selskaberne tilladelse til, at den forhøjelse af rentereserven, der er en følge af bestemmelserne i § 1, nr. 7, tilvejebringes over en 5-årig periode fra lovens ikrafttræden. Meddeles denne tilladelse, hæfter staten i tilfælde af ophør af et selskabs anerkendelse, jfr. ulykkesforsikringslovens § 15, stk. 12, over for rentenyderne for den på tidspunktet for anerkendelsens bortfald manglende rentereserve. De forøgede udgifter, der vedrører ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1947, refunderes af statskassen efter nærmere af socialministeren fastsatte regler.

Bemærkninger til lovforslaget.

1. Ved lov nr. 165 af 27. maj 1964 om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde blev lovens årslønsmaksimum forhøjet fra 10.000 kr. — pr. 1. april 1964 pristalsreguleret til 11.750 kr. — til 16.500 kr. Samtidig blev bestemmelserne om pristalsregulering af årslønsmaksimum og -minimum, herunder pristalsregulering af de løbende erstatninger, ophævet og erstattet af en bestemmelse om regulering i takt med lønudviklingen.

Begrundelsen herfor var, at arbejds lønnen er steget væsentligt stærkere end priserne.

Bestemmelsen fik kun virkning for erstatninger for ulykkestilfælde, der indtræder efter lovens ikrafttræden den 1. april 1965, men i bemærkningerne til forslaget til loven anføres, at de problemer, der knytter sig til spørgsmålet om at hæve allerede løbende erstatninger til samme niveau som erstat-

ninger som følge af fremtidige ulykkestilfælde, var taget op til overvejelse.

Under lovforslagets behandling indføjedes en bestemmelse som § 2, stk. 2, hvorefter dagpenge, der udbetales efter 1. april 1965 i anledning af tidligere indtrufne ulykkestilfælde, forhøjes, og da det må anses for rimeligt også at lade de løbende renter, der er tilkendt for tidligere indtrufne ulykkestilfælde, få kompensation for den skete lønudvikling, stilles forslag om at forhøje renterne til de beløb, de ville have udgjort, såfremt lønreguleringen tidligere havde været gældende. Samtidig stilles forslag om, at renterne reguleres i takt med svingningerne i lønnen.

Ifølge en af direktoratet for ulykkesforsikringen foretaget opgørelse antages der pr. 1. april 1965 at være ca. 2.400 invalditetsrenter og ca. 750 enke-